

PÍSEŇ 0885

Z celého srdce svého

16.stol., Eisleben 1598

1. Z ce - lé - ho srd - ce své - ho chci vzdát ti vrou - cí dík
jak v té - to jitř - ní chví - li, tak v kaž - dý o - ka - mžik,

ó Bo - že na ne - bi! Buď ctěn i sla - ven, chvá - len, že

Sy - na své - ho da - rem nám po - slal's na ze - mi,

2. Že v uplynulé noci jsem bezpečně směl spát,
žes chránil od zlé moci a dal mi zase vstát.
Mé prosby pokorné za odpuštění hříchů
kež dojdou k tvému sluchu, ó Pane, odpusť mně!
3. Tak všechno, cos mi svěřil, i mne samého chraň -
vždyť pevně jsem uvěřil, že od tebe vše mám,
co dar tvé dobroty. Vždyť i ti moji milí
mi patří jenom chvíli, a tu nám určíš ty.
4. Že nás dnes neopustíš, v to pevně doufáme.
Jen ty nás pochyb zprostitíš, tvé slovo neklame.
Laskavý Pane náš, Tvá stráž necht' při nás stojí,
nás sílí v našem boji, než si nás povoláš.

G.Niege, J.Ch. Hrejsová